వెన్నెల్లో విహారం

బి. రాజేశ్వరి

"ఫిషింగ్ బోట్లో యెప్పుడైనా సముద్రం మీదికి వెళ్లావా?" అడిగాడు నారాయణ రవిని.

"లేదు, నువ్వెళ్ళావా?" అడిగాడు రవి.

"ఓ, చాలాసార్లు. వెన్నెల్లో సముద్ర విహారం మహా అద్భుతంగా వుంటుంది!"

"నాకూ ఆ అనుభవం చూడాలని తహతహగా వున్నది" అన్నాడు రవి ఉత్సాహంగా.

"ఓ అదెంత పని!? ఎప్పుడు వెళ్దాం?"

"బోట్ వుండొద్దా?"

"మాకు మూడు బోట్స్ వున్నాయి. రోజా ఉదయం—అంటే తెల్లవారుఝామున మూడూ చేపల వేటకు సముద్రంలోకి వెళ్తాయి" చెప్పాడు నారాయణ.

"మరి మనకి అవకాశం దొరకటం కష్టంకదా!"

"కష్టమేం కాదు. బోట్లు వేటకు బయల్దేరే సమయానికి మనం సముద్రంమీదికి విహారయాత్ర ముగించుకుని

వచ్చేస్తాం!"

"మరి, బోట్ డ్రైవర్ ....?"

"నాకు డ్రయివింగ్ చేతకను. మా బోటే కాబట్టి కళాసీలుగాని, తక్కిన బోట్ ఓనర్సుగాని, అభ్యంతరం చెప్పరు. ఓగంటలో తిరిగివచ్చేస్తాం. బోట్ ని యథాస్థానంలో వుంచేస్తాం!"

"మీ నాన్నగారికి విషయం తెలిస్తే గొడవచేస్తారేమో? నీకు 'మాటొస్తుందేమో ...."

"చూడు మైడియర్ డౌటింగ్ థామస్! ...ఇలా ప్రతి దానికీ భయపడితే మనం జీవితంలో ఏదీ సాధించలేం! నేను చిన్నప్పట్నుంచీ బోట్స్ లో ఆడుతూ పెరిగినవాణ్ని. నాకిలాంటి చిన్న చిన్న ప్రయోగాలు చేయటం కొట్టిన పిండి....నీకేం భయంలేదు, నేనున్నానుగా!" అన్నాడు నారాయణ పెద్ద ఆరిందాలా.

రవి, నారాయణవంక ప్రశంసాపూర్వకంగా చూశాడు.

"సరే, నేను సిద్ధం!" అన్నాడు ధైర్యం తెచ్చుకుని.

"సాధారణంగా బోట్సు తెల్లవారుఝామున అయిదు గంటలలోపే బయల్దేరి పోతుంటాయి వేటకు. మనం మూడున్నరకల్లా బయల్దేరి అయిదులోపల బోట్ ని తెచ్చి యథాస్థానంలో పెట్టేయ్యాలి!"

"అంత పెందరాళే లేచి వస్తే మా యింట్లో అనుమానమొస్తుంది. ఓ పని చేద్దాం. హాస్టల్లో మన ఫ్రెండు శివా దగ్గరకు కంబైన్డ్ స్టడీకి వెళ్తున్నానని చెప్పి యీ రాత్రి హాస్టల్లో పడుకుంటాను. మూడు గంటలకు అలారం పెట్టమంటాను శివాని. మరి నీ సంగతి ?"

"చక్కటి అయిడియా యిచ్చావుకదా! నేనూ హాస్టల్ కే వచ్చేస్తాను. ఇద్దరం హాస్టల్ నించే సరాసరి

ఏటి మొగ వచ్చేద్దాం!"

"ఓ. కే!"

2

"నేనూ వస్తాను, తీసుకెళ్ళవా నారాయణా?" అన్నాడు శివా, వాళ్ళిద్దరు బయల్దేరుంటే.

నారాయణ వెంటనే, "దానికేం భాగ్యం? రా!" అన్నాడు.

శివా తనుకూడా తయారయ్యాడు. అతని పూర్తి పేరు శివశంకర్రావు. స్నేహితులు షార్టుకట్ చేసి శివా అని పిలుస్తారు.

ముగ్గురు ఏటి మొగ చేరేసరికి మూడున్నర అయింది సరిగ్గా.

నారాయణ అక్కడి బోటు డ్రయివర్సుకి, బోటు యజమానులకీ తెలుసు. అక్కడ దాదాపు రెండువందలకు పైగా వున్నాయి బోట్లు. అవి చూసి రవి, శివా ఆశ్చర్యంతో నోరు తెరిచారు. ప్రతిరోజు యిన్ని బోట్లు సముద్రం మీదికి వేటకి వెళ్తున్నాయంటే వాళ్ళకు విచిత్రంగా వుంది!

శివా అడిగేశాడు. "ఇన్ని వందలబోట్లు ప్రతిరోజు పట్టి తెచ్చే చేపలన్నీ ఏమయిపోతున్నాయి?" అని.

నారాయణ చిన్నగానవ్వి, "మన కాకినాడ సముద్రం టైగర్ ప్రాన్సుకి ప్రసిద్ధి ప్రతిరోజు ఈ రొయ్యలు దేశంలోని వివిధ ప్రాంతాలకేకాక, ఫారిన్ కంట్రీస్‌కి కూడా ఎగుమతి అవుతుంటాయి. కిలో ఎనభై రూపాయ ల్నుంచి నూటయిరవై వరకు ధర పలుకుంది. ఆ మాట కొస్తే మనం యిక్కడ తినేది బాగా నాసిరకం రొయ్యలు, చిన్న చేపలూను. క్వాలిటీ ఫిష్ ఎగుమతి

అయిపోతుంటాయి" అన్నాడు.

బోట్ల దగ్గర కొందరు వ్యక్తులు పడుకుని నిద్రపోతున్నారు.

నారాయణ ఆ బోట్లమధ్య తమ బోట్‌ను గుర్తించి, ఓ దానిలో ఎక్కి స్నేహితులిద్దర్నీ ఆహ్వానించాడు.

పక్క బోట్‌లో పడుకున్న వ్యక్తి తలపైకెత్తి వాళ్ళవంక చూసి "ఎవరు?" అంటూ గట్టిగా పిలిచాడు.

నారాయణ "నేనే నరసిమ్మా" అంటూ బదులిచ్చాడు.

అతను నారాయణని గుర్తించి "మీరా చినబాబూ! డయివోరింకా రాలేదు బాబూ!" అన్నాడు.

నారాయణ తగ్గుస్వరంలో "ముత్తయ్య వస్తే చెప్పు నర్సిమ్మా. ఓ గంటలో తిరిగొచ్చేస్తాం. ఓ పదినిమిషాలు ఆలస్యమయినా కంగారుపడొద్దని చెప్పు. వేట టైంకి అందచేస్తాను" అన్నాడు.

"అట్టాగే బాబూ! జాగర్తగా ఎల్లిరండి!" అన్నాడు నరసిమ్మ అనబడే ఆ వ్యక్తి.

నారాయణ స్నేహితులకి చెప్పాడు, "ఆ నర్సిమ్మ కూడా మా బోట్ డ్రయివరే. ముత్తయ్య యీ బోట్ డ్రయివర్. ఇంకా టైం కాలేదుగా, అందుకే రాలేదు. నర్సిమ్మ యీ రోజు బోటులకి కాపలా! రోజు కొకరు చొప్పున మా మూడు బోట్ల డ్రయివర్లు కాపలావుంటారు. ఈ రోజు డ్యూటీ నర్సిమ్మది."

ఇంజన్ కేబిన్ రూంలో డ్రయివర్ సీట్లో కూచున్నాడు నారాయణ.

"ఈ అద్దాల్లోంచి మనకి సముద్రం కనిపిస్తుంది. రండి మీరు కూడా యీ పక్కన కూచోండి. ఇంజన్ స్టార్టు

చేస్తున్నాను" అన్నాడు.

ఇంతలో బయట్నుంచి యెవరో అరిచారు: "ఏరోయి మ త్తయ్యా, ఏటకి ఏగిరం ఎల్లిపోతున్నా వేందిరా? పెనాలిటీ ఎయ్యాలా?" అని.

నర్సిమ్మ చటుక్కున లేచి ఆ వ్యక్తిని సమాధానపరుస్తున్నాడు.

"ఇక్కడ అంతా ఓ క్రమపద్ధతిలో వుంటుంది. ఒకే సారి అన్ని బోట్లు సముద్రంమీదికి వదలటానికి వీలు కాదు. పైగా లైంకి ముందు వెళ్ళే, పనిష్మెంటు వుంటుంది. అసోషియేషన్‌కి పెనాల్టీ కట్టాలి! అందుకే ఆ మనిషి కేకలు వేస్తున్నాడు. మా నర్సిమ్మ సర్ది చెపుతాడు లే" అన్నాడు నారాయణ.

ఇంజన్ స్టార్టయింది. నారాయణ చురుగ్గా మీటలు నొక్కి స్టీరింగ్ కంట్రోల్ చేసుకుంటూ బోట్‌ని రివ్వున పోనిస్తున్నాడు. పదినిమిషాలు గడిచేసరికి బోట్ ఉప్పు టేరునించి సముద్రతీర ప్రాంతానికి చేరుకుంది.

నారాయణ చెపుతున్నాడు: "ఇక్కడి నుంచి బోట్లు రక రకాల డైరెక్షన్స్‌లో వేటకు సంసిద్ధమవుతాయి' రొయ్యలు అన్నప్పుడల్లా పడవు. అది కూడా అదృష్టం మీద ఆధారపడుంటుంది!"

రవి, శివా ఆసక్తిగా చూస్తున్నారు.

"వల విసిరి చూద్దామా?" అన్నాడు శివా.

నారాయణ వెంటనే "వద్దొద్దు. మనం వచ్చింది సరదాగా విహారానికి. వల విసిరిన విషయం యూనియన్ వాళ్ళెవరికి తెలిసినా చాలా పెద్ద మొత్తంలో పెనాల్టీ వేస్తారు. మాటొస్తుంది." అన్నాడు.

రవి సముద్రంమీదికి నిదానంగా చూసి, "దూరంగా

యేదో షిప్‌లా వుందే?....” అన్నాడు.

“అవును....అది పోర్టు! బొంబాయినించి, మద్రాసు నించి షిప్పులు సరుకు వేసుకుని వస్తాయి. మళ్ళీ యిక్కడ్నించి సరుకు నింపుకుని వెళ్తుంటాయి. ఫారిన్ కంట్రీస్ నించి కూడా షిప్స్ వస్తూంటాయి. అప్పుడు మంచి మంచి స్మగుల్డు గూడ్సు కూడా దొరుకుతాయి. ఇక్కడ చాలా మంది ఆ గూడ్స్‌తో వ్యాపారం చేసి లక్షాధికారులయిన వాళ్ళున్నారు.”

బోటు మరికొంత దూరం ప్రయాణించింది. సముద్రం మీద వెన్నెల తెల్లగా పుచ్చపువ్వులా వుంది.

బోట్ వేగంలో సడన్‌గా మార్పొచ్చింది. ఇంజన్‌లో ఏదో చప్పుడౌతోంది.

“ఏమయింది?” రవి, శివా ఒకేసారడిగారు.

అప్పుడు చూసుకున్నాడు నారాయణ ఇంజన్ పక్కగా వున్న ఆయిల్ టాంకుని.

“అరె, ఆయిల్ అయిపోయిందే!” అన్నాడు.

“అదేమిటి, మనం వచ్చింది పది కిలోమీటర్లయినా లేదు—అప్పుడే టాంక్ ఖాళీ అయిపోయిందా!”

“క్యాన్స్‌తో ఆయిలు పెడతారు కాబిన్లో. ఆ బల్లకింద చూడండి!” అన్నాడు నారాయణ.

శివా, రవి అతను చెప్పిన బల్లకింద చూశారు. “ఇక్కడ అలాంటివేమీ లేవు!” అన్నారు.

నారాయణ విసుపోయి చూశాడు. బోటును వెంటనే వెనుకకు మళ్ళించాడు. ఇంజిన్ బర బర మని చప్పుడు చేస్తోంది. రిజర్వ్ లో ని ఆయిల్ కూడా ఖర్చయిపోయింది.

“రవీ, యిలా వచ్చి స్టీరింగ్ కంట్రోల్ చెయ్యి.

నేను వెతుకుతాను" అన్నాడు నారాయణ.

రవి స్టీరింగ్ పట్టుకున్నాడు. శివా సాయం వచ్చాడతనికి.

నారాయణ చకచక కేబిన్‌లోను, బయట బోట్ బాడీలోను ఆయిల్ కేన్స్ కోసం వెతికాడు. ఎక్కడా లేవు! అతని గుండెల్లో రాయి పడింది.

ఇంజన్‌లో బరబర చప్పుళ్ళు ఎక్కువయ్యాయి. ఇప్పుడు తిరుగు ప్రయాణ మెలాగా?

"ఏం, కనిపించాయా?" అడిగాడు రవి కేబిన్‌లో నుంచి.

నారాయణ కేబిన్‌లోకి వచ్చాడు. అతని ముఖంలో విషాదచ్ఛాయలు స్పష్టంగా కనిపిస్తున్నాయి. "సారీ, కేన్‌లు ఆయిల్‌తో నింపి స్పేర్ పెడతారు. ఈ రోజు వేటకు వెళ్ళేముందు పెడతారన్న మాట! నేను ఆ సంగతి మరిచేపోయాను" అన్నాడు.

"మరి మనం ఎలా తిరిగి వెళ్ళగలము?" శివా అడుగుతుండగానే బోట్ అటు ఇటు వూగింది. ఇంజన్ ఒక్కసారిగా ఆగిపోయింది. కనుమూపు మేరలో సముద్రం తప్ప ఏమీ కనిపించటము లేదు.

నారాయణ హడావిడిగా బోట్ మధ్య కొచ్చి, "లంగరు వేద్దాం—సాధారణంగా ఒడ్డున బోట్ కదలిపోకుండా వేస్తాం. ఈ సముద్ర మధ్యంలో యీ లోతు మీద అది అందుతుందో, లేదో!" అన్నాడు లంగరు కట్టిన గొలుసును నీళ్ళలోకి వదులుతూ.

ఎక్కడా నేల అందలేదు. బోట్ అటు ఇటు అలల తాకిడికి కదులుతూ పోతోంది.

నారాయణ బిక్క మొహం వేసుకుని, "ఆ ప్రయ

త్నమూ విఫలమయింది. లంగరందటం లేదు" అన్నాడు.

రవి, శివా మొహాల్లో ఆందోళన, భయం చోటు చేసుకున్నాయి.

"మరిప్పుడెలా?" అన్నారు ఇద్దరూ ఒకేసారి.

"మరి కాసేపటికి ఫిషింగ్ బోట్సు వస్తాయి. వాళ్ళ దగ్గర్నుంచి ఆయిల్ అడిగి తీసుకోవాలి!"

"అంతదాకా మనం బోట్ లో సురక్షితంగా వుండాలి కదా!" అన్నాడు రవి.

నారాయణ మాట్లాడలేదు. అతని ముఖం గంభీర ముద్ర దాల్చింది. పొరపాటంతా తనదే! ఆయిల్ నిండిన కేన్లు లోపలున్నాయో, లేదో చూసుకోకుండా సముద్రం మీదికి బోట్ తీసుకొచ్చేశాడు.

బోట్ సముద్ర మధ్యంలోకి వెళ్ళిపోతోంది. ఇంత దూరం ఫిషింగ్ బోట్స్ రావు. ఫిషింగ్ చేసే స్పాట్స్ దాటిపోయి అప్పటికే బాగా లోపలి కొచ్చేసింది తమ బోటు. ఆ విషయం వాళ్ళిద్దరికీ చెపితే ముందే భయపడి పోతారు.

నారాయణ ఆలోచిస్తున్నాడు. ఇంకా సేపట్లో తెల్లారి పోతుంది. తెల్లారిన తర్వాతనైనా బోట్లువాళ్ళు తమని చూడటం జరిగితే సహాయం చేస్తారు. కాని, వాళ్ళు తమ బోట్ చూసేలోపల తామింకా సముద్రం మధ్యకి వెళ్ళి పోతారు.

ముగ్గురికీ ముచ్చెమటలు పోస్తున్నాయి. ప్రాణ భయంతో యెవరికీ నోట మాట రావటం లేదు. అలల మీద తేల్తూ యిష్టమొచ్చిన దిశలో బోట్ పోతోంది.

"నారాయణా, ఆదేమిటి? అలలు లేస్తున్నాయి. చూశావా?" అన్నాడు రవి ఆశ్చర్యంతో కళ్ళు పెద్దవి

చేసూ.

శివా కొట్టి పడేసూ, "నీకు మతిపోతోంది. సముద్ర మధ్యంలో అంతెత్తు అలలు లేస్తాయా? మూరానికి అలా భ్రాంతి కలిగిస్తున్నాయి, అంతే!" అన్నాడు.

నారాయణ యేమీ మాట్లాడలేదు. అతని మనసు మనసులో లేదు. ఈ సముద్రంమీది నుంచి ఎలా తప్పించుకోవాలో అర్థం కావటంలేదు.

రవి అంతలోనే గుర్తు తెచ్చుకుని "ఇవాళ పౌర్ణమి" అన్నాడు.

శివా, నారాయణ యథాలాపంగా చూశారు. "సముద్రానికి పౌర్ణమికి ఆటుపోట్లు వస్తాయికదూ! అందుకే ననుకుంటూ, అలా ఉవ్వెత్తున కెరటాలు....?" అన్నాడు రవి.

రాను రాను అలల తాకిడి బాగా హెచ్చయ్యింది. బోటు బాగా కదిలిపోతోంది. ఎగిరెగిరి పడుతోంది. దానికి తగట్టు సన్నగా వర్షపు తుంపర! దట్టంగా మబ్బులు పట్టేశాయి.

నారాయణ బోట్ ఎగిరెగిరి పడకుండా, ఎటుపడితే అటు పోకుండా స్టీరింగ్ పట్టుకొని కంట్రోల్ చెయ్యాలనుకొన్నాడు. కాని అది అసాధ్యమే అయింది! ఇంకా స్థిరంగా పట్టుకున్నాడు.

"ఫట్" మనే శబ్దంతో స్టీరింగ్ వూడి చేతుల్లోకి వచ్చేసింది—ఆ విసురుకు అమాంతం వెనక్కి వెల్లకిలా పడిపోయాడు నారాయణ. మిత్రులిద్దరు ఈ హఠాత్పరిణామానికి మొదట కంగారుపడి తర్వాత నారాయణను లేవదీశారు.

బోట్ యిష్టమొచ్చినట్టు పోతోంది. ఎగిరెగిరి పడు

తోంది. కిందా మీదా పడుతున్నారు ముగ్గురూ.

నారాయణ ప్రమాదాన్ని గుర్తించాడు. / "బోట్ తిరగబడిపోయే ప్రమాదం కనిపిస్తోంది. తప్పించుకు పోవాలి! సముద్రంలో ఉరకటం తప్ప గత్యంతరం లేదు!" అన్నాడు.

శివా, రవి నిర్ఘాంతపోయారు. "సముద్రంలోకి ఉరకటమా! బతికి బట్టకడతామా?" అన్నాడు కోపంగా రవి.

నారాయణ చాలా నిదానంగా, "బతకటం కోసమే చెప్తున్నాను. బోట్ యే క్షణంలోనయినా తిరగబడిపోతుంది...." అని అంటుండగానే బోట్ ఓ పక్కకి ఒరిగిపోయి, మళ్ళీ లేచి సమంగా వచ్చింది. ఓసారి కుడి పక్కకి మరోసారి ఎడమ పక్కకి ఒరిగిపోతోంది. తీవ్రంగా ఎగిరెగిరి పడుతోంది.

శివా, రవి కూడా కాసేపట్లో బోట్ మునిగిపోవటమో, అమాంతంగా తిరగబడిపోవటమో ఖాయమని నిర్ణయించుకున్నారు—

నారాయణ బోట్ లో వున్న గాలి నిండిన రబ్బరు ట్యూబులు తెచ్చాడు.

"వీటి సాయంతో మనం సముద్రంలో మునిగిపోకుండా రక్షించుకోగలుగుతాం!" అన్నాడు.

రవి నిదానంగా వాటికేసి చూసి, "ఓ పక్క అలలు విపరీతంగా లేస్తున్నాయి. సముద్రం ఆటుపోటులో వుంది. వాతావరణం చూడబోతే మబ్బుగా వుంది. బోట్ లో కనీసం కొంత రక్షణవుంది. మనం సముద్రంలో పడి ఎక్కడని యీదగలం! బోట్ లోనే ..." అనబోతుండగా బోట్ విపరీతంగా ఊగిసలాడింది. ఆ పక్కకు

ఈ పక్కను తీవ్రంగా కంపించి ఒరిగిపోయింది.

నారాయణ ట్యూబ్‌లను చెరొకటి యిచ్చి, "లాభం లేదు. వీటి సాయంతో సముద్రంమీద తేల్తూ పోవలసిందే! ఉరకండి!" అన్నాడు తను సముద్రంలోకి దూకుతూ.

సరిగ్గా అదే సమయంలో బోట్ యెడమ పక్కకు ఒరిగిపోయింది. తిరగబడిపోబోయింది.

రవి, శివా కూడా వెంటనే ట్యూబ్‌లను పొట్ట కిందుగా అదుముకొని నీళ్ళలోకి దూకేశారు.

ఆ మరుక్షణమే బోటు తిరగబడిపోయింది. నీళ్ళు లోపలికి వెళ్ళిపోయి ఆ బరువుకు కాసేపట్లోనే మునిగిపోయింది.

ఒక్క పది అడుగులు మాత్రం కలిసి యీదగలిగారు. కాని అలల తీవ్రత, ఉవ్వెత్తున లేచిపడుతున్న కెరటాల ఉధృతం వాళ్ళను చెదరగొట్టేసింది. ముగ్గురు చూస్తుండగానే ఒకర్నించి మరొకరు చెప్పుకోటానికి కూడా వీల్లేనంత వేగంగా విడిపోయి కొట్టుకుపోతున్నారు. నారాయణకి శివా కనిపించి అంతలోనే కనుమరుగైపోయాడు. అలాగే శివాకు రవి కళ్ళెదుటే చూస్తూండగా మాయమైపోయాడు.

ఓ పక్క హోరున శబ్దం చేస్తున్న సముద్రం యే క్షణాలోనయినా తమని కబళించి వేయగలదనిపిస్తోంది. మరోపక్క యే సముద్రచరాలో తమని చీల్చి చెండాడుతాయేమోనని, గుబులు పుడుతోంది. ఇక మృత్యువుకి యెంతో దూరంలో లేమని ముగ్గురూ ప్రాణాలపై ఆశ వదులుకున్నారు.

అప్పటికి పూర్తిగా తెల్లవారిపోయింది. సూర్యోద

యాన్ని ముగ్గురూ చూశారు. సూర్యుడు సముద్రగర్భంలోంచే పుడుతున్న భ్రాంతి ననుభవించారు. బాగా సముద్రం మధ్యకు వచ్చేశామని గ్రహించారు. ఎక్కడా ఫిషింగ్ బోట్లు కనుచూపు మేరలో కూడా కనిపించటం లేదు. అంటే తీరాన్నుంచి చాలా లోపలకు వచ్చేశామని గ్రహించారు వాళ్ళు.

3

దాదాపు రెండు గంటలసేపు అలా సాగింది ప్రయాణం!

రవి ట్యూబ్ మీద పడుకునే రిస్టువాచ్ చూసుకున్నాడు. ఉదయం పది గంటలు దాటింది. ఏదైనా ఫిషింగ్ బోటు కనిపిస్తుందేమోనని వెయ్యి కళ్ళతో చూస్తున్నాడు. కాని అంతదాకా యే ఒక్కటీ యెదురు కాలేదు. దూరంగానైనా కనిపిస్తుందేమోనని చూశాడు. ఫలితం కనిపించలేదు! తన జీవితం అర్థాంతరంగా సముద్రానికి ఆహుతి కాబోతున్నందుకు అతనికి విచారంగా వుంది.

సముద్రంలో అలల అలజడి కొంత తగ్గింది. సముద్రమధ్యంలో తీరంలో వున్నంత ఉధృతం లేదు. ప్రశాంతంగానే వున్నది.

రవి చెవులు రిక్కించి విన్నాడు—ఎక్కడి నుంచో బోటు యింజను శబ్దం వీనులవిందుగా వినిపిస్తోంది. భగవంతుడు కరుణామయుడు తన మొర నాలకించినట్టున్నాడు!

కొద్ది నిమిషాల తర్వాత ఫిషింగ్ బోటు లాంటిదే అటుగా వచ్చింది. ఇంజను శబ్దం చాలా మెత్తగా వినిపిస్తోంది. తా మెక్కి వచ్చిన బోటు యింజను చాలా

పెద్దగా చప్పుడు చేసింది.

రవి పడుకునివుండే చేతిని గాల్లో వూపాడు. నోటితో పెద్దగా శబ్దం చేశాడు.

నిజానికి ఆ బోటులోనివాళ్ళు అతన్ని గుర్తుపట్టి వుండాల్సిందే! కాని బోటు అతనివైపు రాలేదు. వేగంగా అతి వేగంగా దూసుకుపోయింది.

రవి హతాశుడైపోయాడు. మళ్ళీ మళ్ళీ కేకలు పెట్టాడు. ఫలితం లేకపోయింది.

చేతికందినట్టే అంది జారిపోయిన అవకాశం అతడ్ని పిచ్చివాడ్ని చేసింది—అప్పటికే శరీరం మొద్దయిపోయి చలితో కొంకర్లు తిరిగిపోతోంది. ఏ క్షణంలోనయినా శోష వచ్చి పడిపోతానేమో అన్నట్టుగా వుంది పరిస్థితి! ఏ మాత్రం బాలన్స్ తప్పినా బుడుంగున మునిగిపోవటం ఖాయం. ఉండి వుండి యేవో చేపలు తన కాళ్ళను, చేతులను గిలిగింతలు పెడ్తూన్నాయి. తిమింగిలం, సొరవంటి పెద్ద పెద్ద చేపలు తారసపడలేదు గాని, అదే జరిగితే తన ప్రాణంమీద ఆశ వదులుకోవల్సిందే!

మరో గంట తర్వాత రవి సముద్రం మీదికి చూసి ఆనందంతో కేరింతలు కొట్టాడు. దూరంగా పెద్ద షిప్పు లాండ్ అయివున్నది. తన ట్యూబు అటే కొట్టుకుపోతున్నది. తేలిగ్గా ఊపిరి పీల్చాడు.

4

నారాయణ చెవులు రిక్కించాడు. మెత్తటి ఇంజన్ శబ్దం—అనుమానంలేదు—అది బోటు యింజను శబ్దమే! చాలా మృదువుగా వినిపిస్తోంది. బహుశా ఫిషింగ్ బోటుది కాదు. అవి అంత మెత్తగా శబ్దం చేయవు. ఏదో ప్రయి

వేట్ ఓనర్ దయివుండాలి! ఎవరిదైనా ఆపుచేసి తనని ఎక్కించుకుంటారు!

నారాయణలో కొత్త ఉత్సాహం వచ్చింది. కనీసం తను బోటులో ఎక్కగలిగితే రవిని, శివాని కూడా వెతికి రక్షించుకోవచ్చును. వాళ్ళు కూడా యీ పరిసరాల్లోనే ప్రయాణిస్తూ వుంటారు. బోటు వుంటే వాళ్ళను పట్టుకోవటం కష్టమేం కాదు.

అతనిలో కొత్త ఉత్సాహం వచ్చింది. బోటు శబ్దం రాను రాను పెద్దగా వినిపించాల్సింది పోయి, దూరమై పోతున్నపుడు వినిపించే శబ్దం అతి మెల్లగా వినిపిస్తోంది.

నారాయణ మెడ రిక్కించి చూశాడు. చాలా దూరంగా ఓ గద్ద ప్రమాణంలో బోటు కనిపించింది— వేగంగా నీళ్ళలో దూసుకుపోతున్నది. తీరంవైపు పరుగెత్తున్నట్టు కనిపిస్తోంది.

నారాయణకు సముద్రంమీద కూడా దిక్కులు కనిపెట్టడం తెలుసు. ఇదివరకు చాలాసార్లు సరంగులతో వచ్చినపుడు బాగా ఆకళింపు చేసుకుని వున్నాడు.

ఆ బోటు ఒడ్డువైపే సాగిపోతున్నది. దురదృష్టం తన నింకా వెంటాడుతూనే వున్నది. ఏదో ఆధారం దొరికిందని సంతోషించేసరికి, అవకాశం చేజారిపోయింది. పోనీ, తన స్నేహితులకైనా ఆ బోటు కనిపించివుండకపోతుందా వాళ్ళను ఆ బోటువాళ్ళు రక్షించి వున్నారేమో అనిపించింది ఓ క్షణం! అలా జరిగితే బావుండుననిపించింది.

అయితే అతని సునిశితమైన కళ్ళకు దూరంగా లాండ్ అయిన నౌక కనిపించింది. అది దగ్గరయ్యే కొద్దీ లంగరు వేయబడిన విషయం నిర్ధారణగా తెలుస్తోంది.

నారాయణ ఆనందంతో చిన్నగా కేక పెట్టాడు.

బహుశా ఆ నౌకలోనివాళ్ళే బోట్లో వెళుండవచ్చు. నౌక దగ్గరకు చేరుకోగలిగితే ప్రాణం దక్కినట్టే!

నారాయణకు కొత్త ఊపిరి వచ్చింది. అతని మనసు ఆనందంతో ఉరకలు వేస్తోంది.

ట్యూబు మాత్రం నిదానంగా ప్రయాణిస్తోంది.

5

రవి షిప్‌ను సమీపించాడు.

షిప్ డెక్ మీద ఎవరైనా వుంటారేమో, తనని చూసి ఏ తాడో, ఛెయినో విసుర్తారేమోనని పరిశీలనగా చూశాడు. కాని డెక్ మీద యెవరూ మనుషులున్న జాడ కనిపించలేదు.

సాధారణంగా షిప్ మీది నుంచి సరుకులు దింపడానికి ప్రయాణీకులు దిగటానికి తాటి నిచ్చెనలు గాని యినప నిచ్చెనలు గాని వాడతారని రవి వినివున్నాడు. అలాంటి వేమైనా వేలాడుతున్నాయేమోనని చూశాడు. అతనికి షిప్ పక్క భాగం ఒకటే కనిపించింది. రెండో వైపున యేమన్నా వున్నాయేమోగాని, యితలిపక్క అలాంటి వేం కనపడలే దతనికి.

నిరాశపడిపోయాడు రవి. ట్యూబ్ షిప్‌ను దాటి వెళ్ళేలోపల తనేదయినా ఆధారం పట్టుకుని షిప్‌ను ఆసరా చేసుకోకపోతే మళ్ళీ యిలాంటి అవకాశం రాదు. ప్రాణం కాపాడుకోవటానికి యిదే సువర్ణావకాశం!

రవి, మెదడుకి పదును పెట్టాడు. ట్యూబు పక్కనుంచి వెళ్ళిపోయేలోపల షిప్ దగ్గరకు చేరుకోవటం చాలా ముఖ్యం! అతనికి యీత రాదు. కాని ఆ క్షణంలో ప్రాణంమీది తీపి అతనికి యీత నేర్పింది.

పాట్టకిందికి నీళ్ళు లాక్కున్నాడు చేతులతో. కాళ్ళు నీళ్ళలో తపతప కొట్టాడు. గమనవేగంలోను, దిశలోను అతనాశించిన ఫలితం కనిపించింది. అతను పడుకునివున్న ట్యూబు షిప్ కి అభిముఖంగా ప్రయాణించింది.

ట్యూబ్ షిప్ ను సమీపించింది. పక్క నుంచి జారి పోయేలోపల షిప్ కి వేలాడుతున్న ఓ గొలుసును పట్టు కున్నాడు. సమయానికి ఆ గొలుసే లేకుండివుంటే తను షిప్ ను పట్టుకోలేకపోయేవాడు!

గొలుసును పట్టుకొని లేవగానే అంతవరకు తనని రక్షిం చిన రబ్బరు ట్యూబు కాళ్ళనుంచి జారిపోయింది. గొలుసు మీద చేతుల్ని బిగించి పట్టుకున్నాడు రవి. ఏ మాత్రం గొలుసుమీద నుంచి పట్టుజారినా అమాంతం నీళ్ళలో పడి మునిగిపోవటం ఖాయం!

గొలుసు షిప్పు పక్కలకు బర బర మని రాసుకుని చప్పుడవుతోంది. డెక్ మీదికి యెవరో వ్యక్తి వచ్చాడు. "హూ యీజ్ దట్?" అంటూ అరిచాడు.

రవి తల రిక్కించి పైకి చూశాడు. ఎవరో విదే శీయుడు. చేతిలో రమ్ బాటిల్ తో నిల్చుని కోపంగా రవి వంక చూస్తున్నాడు.

రవి వెంటనే, "నేను ఆపదలో వున్నాను. రక్షిం చండి...." అంటూ యెలుగెత్తి చెప్పాడు యింగ్లీషులో.

ఆ వ్యక్తి కొద్దిక్షణాలు రవివంక పరీక్షగా చూసి, "హూ ఆర్యూ?" అనడిగాడు.

రవి తను విద్యార్థిననీ, నౌకాయానం చేయబోయి సముద్రంలో పడిపోయాననీ రెండు వాక్యాల్లో చెప్పాడు.

ఆ వ్యక్తి రవివంక అనుమానంగా చూశాడు.

రవి పట్టు ఏ క్షణంలోనయినా జారిపోయేలా వుంది. తనని రక్షించకపోగా అలాంటి స్థితిలో తనని యక్షప్రశ్నలతో వేధిస్తున్న ఆ విదేశీయుడిమీద చాలా కోపం వచ్చిందతనికి. కాని నిస్సహాయుడు! ఆపదలో వున్నవాడు. కోపాన్ని ప్రదర్శించటానికి అనువైన స్థలము కాదు, సమయమూ కాదు!

ఈ లోపల మరో వ్యక్తి చేరా డక్కడికి. "క్యాహోనా?" అనడిగాడు ఉర్దూలో. హిందీలాగే వున్న భాష కావటంతో రవికి అర్థమయింది. తనను గురించి హిందీలో వచ్చీరాని మాటలతో చెప్తూ వన్నాడు.

విదేశీయులిద్దరు ఒకరి మొహాలొకరు చూసుకున్నారు. తర్వాత ఓ సిక్చయాని కొచ్చినట్టు తాటి నిచ్చెనను కిందికి వదిలారు.

రవి ఊపిరి పీల్చుకున్నాడు తేలిగ్గా. నిచ్చెన మెట్లెక్కి చకచక పైకి వచ్చాడు.

విదేశీయులిద్దరు అతనికి చేయి వూతమిచ్చి పైకి చేదుకున్నారు.

రవి డెక్ మీద కాసేపు నీరసంగా కూచుండిపోయాడు.

ఉర్దు మాట్లాడిన గడ్డపు వ్యక్తి మహమ్మదీయుడనీ, ఇంగ్లీషు మాట్లాడిన వ్యక్తి యూరోపియన్ అనీ గ్రహించాడు రవి.

యూరోపియన్ గడ్డం వ్యక్తికి సైగచేశాడు. అతను వెళ్ళి వేడి వేడి టీ తీసుకొచ్చి రవి కిచ్చాడు. రవి గబగబ టీ తాగి, ఉత్సాహం తెచ్చుకున్నాడు.

"గుడ్డలు బాగా తడిసినట్టున్నాయ్?...." అన్నాడు

గుడ్డం వ్యక్తి ఉర్దూలో.

రవి తలూపాడు. అతను లోపలికిపోయి ఓ లుంగీ బని యను తీసుకొచ్చాడు. రవి చక చక దుస్తులు మార్చు న్నాడు.

రవి తన గురించి రెండు మాటల్లో చెప్పి, "నా స్నేహితులిద్దరు నా పరిస్థితిలోనే నీటిలోపడి ప్రయాణం చేస్తున్నారు. వాళ్ళని రక్షించలేమా?" అనడిగాడు.

యురోపియన్ తన దగ్గరున్న బైనాక్యులర్స్‌తో చూశాడు. దూరంగా రబ్బరు ట్యూబుమీద తేలివస్తున్న ఓ ఆకారం కనిపించింది.

"ఓ కుర్రాడొస్తున్నాడు" అన్నాడతను రవితో.

"సరిగా చూశారా? ఇద్దరు రావాల్సి వుంది!" అన్నాడు రవి. అతనికి మనసులో సందేహం తలెత్తింది. నారాయణ, శివాల్లో యెవరైనా సముద్రంలో మునిగి పోలేదుకదా.... అనిపించింది.

బైనాక్యులర్స్ తీసుకుని చూశాడు. అస్పష్టంగా కని పించటంవల్ల ముఖం గుర్తు తెలియలేదు. మరి కాస్త దగ్గర పడేసరికి గుర్తు తెలిసింది.

అతను శివా!

"అతను మా స్నేహితులిద్దర్లో ఒకడు. రెండోవాడు కనపడటంలేదు" అన్నాడు.

యురోపియన్ బైనాక్యులర్స్ తీసుకుని నలువైపులా చూశాడు. కాని రెండో కుర్రాడి జాడ లేదు.

"సరే, ముందు యితని సంగతి చూద్దాం" అన్నాడు యురోపియన్.

ముగ్గురు డెక్ చివర నుంచున్నారు. శివాకి కనపడేలా ఎర్రజెండా పట్టుకున్నాడు రవి, మహమ్మదీయ వ్యక్తి

ఓ పాడవ్వుపాటి మోకు తాడు తీసుకుని సిద్ధంగా వున్నాడు.

శివా అంతక్రితమే షిప్‌ని గుర్తించి వుండటంవల్ల అతని దృష్టంతా షిప్ మీదనే వుంది. డెక్ మీద నుంచుని వున్న ముగ్గుర్లో రవిని వెంటనే గుర్తించి ఆనందంతో చిన్న కేక పెట్టాడు.

రవి అరచి చెప్పాడు. "ఈ తాడు విసురుతున్నాం, పట్టుకో! నీకేం భయంలేదు!"

శివా, గడ్డం వ్యక్తి విసిరిన తాడు కొస పట్టుకున్నాడు. పట్టు చిక్కింది.

ముగ్గురు తాడు చేదుకుంటుంటే, శివా సురక్షితంగా షిప్ దగ్గరికి చేరుకున్నాడు. మరో పదినిమిషాల్లో అతను డెక్ మీదికి లాగబడ్డాడు.

"నీకు నారాయణ కనిపించాడా?" అనడిగాడు రవి.

"కనిపించలేదే! ఏమయ్యాడో తెలీలేదా?" ఎదురు ప్రశ్నించాడు శివా.

రవి తల అడ్డంగా తిప్పాడు. బైనాక్యులర్స్‌తో మరోసారి నలువైపులా చూశాడు. ఎక్కడా నారాయణ జాడ కనపడలేదు.

రవికి పిచారం వేసింది. నారాయణ యేమయి పోయాడు. తామిద్దరు ఎలాగో బతికి బయటపడగలిగారు. కాని, అది ఆనందం కలిగించటంలేదు.

అయితే, ఏ నారాయణ గురించయితే రవి బాధ పడుతున్నాడో, తీవ్రంగా ఎదురుచూస్తున్నాడో, ఆ నారాయణ అప్పటికే సురక్షితంగా షిప్ చేరుకున్నాడని వాళ్ళకు తెలీదు.

నారాయణ వెంటనే తాటినిచ్చేనద్వారా షిప్‌లోకి ఎక్కిపోలేదు. అతని కిలాంటి షిప్‌ల గురించి తెలుసు!

అది ఆరేబియన్ కంట్రీస్‌నించి వచ్చిన షిప్ అని అతను దానిమీదున్న అక్షరాల్నిబట్టి గ్రహించాడు.

సాధారణంగా విదేశాలనుంచి వచ్చిన షిప్‌లు లోడింగ్ అన్‌లోడింగ్ చేసుకోవలసి వచ్చిన సందర్భాల్లో తీరానికి రెండు మూడు కిలోమీటర్ల దూరంలో దానికి సరిపడ లోతున్న ప్రాంతంలో లాండవుతాయి. అంటే లంగరు వేస్తాయి. అక్కడి నుంచి నాటు పడవల ద్వారాను సరుకును దించటంగాని, నింపటంగాని జరుపుతారు.

కాని యీ షిప్ తీరానికి బాగా దూరంగా, అంటే పోర్టుకి దాదాపు పది కిలోమీటర్ల దూరంలో ఎందుకు లంగరు వేయవలసి వచ్చింది? అధికారులకి తెలియకూడదనే గా? అంటే ఆ షిప్‌లో ఏదైనా అక్రమ వ్యాపారంగాని, లేదా నిషేధింపబడిన వస్తువుల వ్యాపారాలుగాని జరుగుతుండి వుండాలి.

స్మగుల్డు వస్తువుల వ్యాపారం భారీ ఎత్తున జరుగుతున్న విషయం అతనికి తెలుసు. తండ్రికూడా చాలాసార్లు యిలాంటి అక్రమ వ్యాపారాల గురించి చెప్తుండేవాడు! అరేబియన్ దేశాల ఓడల్లో అమ్మాయిలమీద కూడా వ్యాపారం జరుగుతోందని కూడా చెప్పాడు.

అందుకే.... నారాయణకి అనుమానం పుట్టింది. దాన్ని పూర్తిగా నివృత్తి చేసుకోకుండా తొందరపడి షిప్‌లో ప్రవేశించకూడదు. పైగా రవి, శివా ఏమయిపోయారో తెలీదు. వారిద్దరు లేకపోయాక తాను మిగిలి ప్రయోజనం లేదు. వాళ్ళు లేకుండా తను యింటికి తిరిగిపోడు, పోలేడు!

నారాయణ కళ్ళలో కృతనిశ్చయం కదలాడింది.

షిప్‌ను అంటిపెట్టుకుని, పైనుంచి జారుతున్న గొలుసు కొసను పట్టుకుని అలుపు తీర్చుకుంటూ అలాగే ఆలోచనలో పడిపోయాడు నారాయణ.

6

రవి, శివా తాము బయల్దేరినప్పట్నుంచి జరిగిన విషయాలు వివరంగా వాళ్ళిద్దరికీ చెప్పారు. తర్వాత రవి అడిగాడు.

“ఇంత పెద్ద నౌకలో మీరిద్దరేనా వున్నది?”

యూరోపియన్ నవ్వాడు.

“ఇంకా వున్నారు. వాళ్ళందరూ సిటీకి వెళ్ళారు” అన్నాడు గడ్డం వ్యక్తి.

“భోం చెయ్యటానికా?” అన్నాడు శివా అమాయకంగా. గడ్డం వ్యక్తి యూరోపియన్ కూడా నవ్వారీసారి. “అవునవును!” అన్నారిద్దరూ.

“మేము షిప్ ఎప్పుడూ చూడలేదు. ఇదే మొదటి సారి! కాస్త లోపల తిప్పి చూపించరా!” అన్నాడు రవి.

యూరోపియన్, గడ్డం వ్యక్తి ముఖాలు చూసుకున్నారు.

“చూపిస్తాం! .... మీరిద్దరు ఇంటర్ చదువుతున్నామంటున్నారుకదా!?....మా దేశం తీసుకుపోతాం, వచ్చేస్తారా?” అన్నాడు గడ్డం వ్యక్తి.

“ఇంతకీ మీదే దేశం?” అడిగాడు శివా.

“అరేబియన్ గల్ఫ్ దేశాల గురించి విన్నారా?” అడిగాడు గడ్డం వ్యక్తి.

రవి తలూపి, “దుబాయ్, అబుదాబి....” అన్నాడు అర్ధోక్తిలో ఆగి.

"ఎస్సెస్, అవే!" అన్నాడు యూరోపియన్.

రవి సందేహంగా, "మీరు చూడబోతే యూరో పియన్‌లా వున్నారు....?" అన్నాడు.

యూరోపియన్ నవ్వి, "ఎస్! గల్ఫ్ కంట్రీస్‌లో సెటిలైపోయాను" అన్నాడు.

"ప్రస్తుతం షిప్‌లో యెవరెవరొచ్చారు? ఏం వ్యాపారం మీదొచ్చారు?" అడిగాడు శివా.

యూరోపియన్, గడ్డం వ్యక్తి మరోసారి ఒకరి ముఖాలొకరు చూసుకున్నారు. అవేమీ గమనించని శివా, రవి నౌక చూడాలనే ఉత్సాహంలో ఉన్నారు. అప్పటికే వాళ్ళిద్దరికీ బ్రెడ్ స్లయిసెస్ జామ్ యిచ్చారు. కడుపునిండా తిన్నాక నిద్ర ముంచుకు వస్తున్నట్లనిపించింది. కాని, షిప్ చూడాలన్న తీవ్రమైన కోరిక నిద్రని జయించింది.

"సరే, మాతో రండి!" అంటూ యూరోపియన్, గడ్డం వ్యక్తి లేచి దారితీశారు.

రవి, శివా ఆనందంగా వాళ్ళని అనుసరించారు. ముందు కేబిన్, ఇంజను, పెద్ద పెద్ద పెప్‌లైన్స్‌తో వున్న కన్‌స్ట్రక్షన్ చూసి ఆశ్చర్యపోయారు రవి, శివా.

లోపల చక్కటి గదులు, వాటిల్లో మంచాలు, డైనింగ్ టేబిల్స్, కిచెన్ రూంస్ యివన్నీ చూస్తుంటే వాళ్ళకు అధునాతనమైన పెద్ద భవంతిలో వున్నట్టనిపించిందిగాని, అది సముద్రంమీద వున్న షిప్‌లో వున్నట్టే అనిపించలేదు. రోజులు, వారాల తరబడి సముద్రంలో ఎలా ప్రయాణాలు చేస్తారా అని యిదివరలో ఆశ్చర్యపోయేవారు. ఇంత సౌకర్యంగా ఉంటే నెలల తరబడి ప్రయాణం చేస్తే మాత్రం వచ్చిన నష్టమేమి టనిపించింది

వాళ్ళకు.

రవి గదుల్లో వున్న సీలు చేసిన చెక్క పెట్టెలు కొన్నిటిని చూశాడు. అవన్నీ పేకేజి పెట్టెలు. సన్న పాటి రేకతో సీలు చేయబడి ఉన్నాయి. దాదాపు అలాంటి పెట్టెలు అరవై వరకు ఉన్నట్టు మనసులోనే లెక్క పెట్టుకున్నాడు.

కాని, అవి ఏమిటని అడగటం మర్యాదగా వుండదేమోనని సంకోచించి అడగలేదు. కాని, శివా ఉండబట్టలేక అడిగేశాడు.

యూరోపియన్ భావయుక్తంగా గడ్డం వ్యక్తి వంక చూశాడు. అతను కళ్ళతోనే ఏదో మాట్లాడుతున్నట్టు రవి గుర్తించాడు.

గడ్డం వ్యక్తి, "ఈ పెట్టెల్లో ఆపిల్సు, ద్రాక్ష వున్నాయి. మీ దేశాలతో వ్యాపారం చేసినపుడు మీకివి యిచ్చి, యిక్కడ్నుంచి బియ్యం, పంచదార, గోధుమలు తీసుకుపోతుంటాం. అక్కడ మా దేశంలో దొరకని వస్తువులు తీసుకువెళుతుంటాం. మావాళ్ళు సిటీలోకి అందుకే వెళ్ళారు. అవి బేరం చేసి వస్తారు. తర్వాత వీటిని అన్‌లోడ్ చేసి మా క్కావలసిన బియ్యం వగయిరా లోడ్ చేసుకుంటాం!"

రవికి, శివాకి అనుమాన నివృత్తి అయింది. గడ్డం వ్యక్తి యూరోపియన్ వాళ్ళిద్దరి మొహాలవంక పరీక్షగా చూస్తున్నారు. తమ సమాధానలతో వారు సంతృప్తి పడ్డారని గ్రహించారు.

"మీకింకో సంగతి తెలుసునా? మాకు మంచినీటికి తీవ్రమైన కరువు. మీ దేశాలనుంచి, నీటిని తీసుకుపోతుంటాం. ముఖ్యంగా త్రాగే నీటిని!" అన్నాడు మహమ్మదీయుడు

ఓ పక్కగా పేర్చివున్న డ్రమ్ములను చూపించి, అవి సారాపీపాల్లాగా ఉన్నాయనుకున్నాడు రవి మనసులో.

ఇంతలో బయట మోటరు శబ్దం వినిపించింది. స్టీమర్ బోటు శబ్దం! అందరు బయటికొచ్చి సముద్రంమీదకి చూశారు.

శివా, రవి కూడా దాన్ని చూశారు.

రవి ఆ బోటును గుర్తించాడు. తను ఎలుగెత్తి పిలిచినా ఆపకుండా వెళ్ళిపోయిన బోటది!

అప్పటికి మధ్యాహ్నం రెండుగంటలు దాటింది.

బోటును షిప్ దగ్గరగా చేర్చి దానిలోనుంచి ఒకరొకరుగా తాటినిచ్చెనమీదుగా షిప్‌లోకి యెక్కారు. మొత్తం ఆరుగురు వ్యక్తులు!

వాళ్ళు శివాని, రవిని చూడగానే ఉలిక్కిపడ్డారు.

“ఎవరు వీళ్ళు?” అన్నారు కోపంగా ఉర్దూలో.

గడ్డం వ్యక్తి చేత్తో వారించి, “మిత్రులే! వీళ్ళు సముద్రంలో బోటుమీద విహారించబోయి సముద్రం పాలయ్యారు. సహాయం కోసం అరుస్తే మేమే రక్షించాం!” అన్నాడు.

వాళ్ళు శివా, రవిలవంక అనుమానంగా చూస్తూ మహమ్మదీయుడ్ని పక్కకు తీసుకువెళ్ళారు.

“వీళ్ళు మన షిప్ చూసేశారుకదా! వీళ్ళని వదిలేతే మన సంగతి బయట ప్రపంచానికి తెలిసిపోదా?” అన్నాడు.

“అసలు వీళ్ళని మనం వదులేకదా! మన పని పూర్తికాగానే, మనతోబాటు తీసుకుపోతాం. మన గుట్టుమట్లన్నీ చెప్పేస్తారని నాకూ తెలుసు. మనకీ యిలాంటి వీళ్ళు అవసరం వుందికదా! చదువుకుంటున్న

పత్రాళ్ళు, కొంత తర్ఫీదు యిస్తే చాలు, మనకి ఉపయోగ పడతారు" అన్నాడు గడ్డం వ్యక్తి.

తక్కిన వాళ్ళందరు అతనివంక ప్రశంసగా చూశారు.

"వెళ్ళిన పనేమయింది?" అడిగాడు గడ్డం వ్యక్తి.

"అంతా సెటిల్ చేసుకుని వచ్చాం! రాత్రి పది గంటలకు బోట్లు, కూలీలు వస్తారు. సరుకంతా అన్ లోడ్ చేసుకుపోతారు. మొత్తం యిరవై అయిదు లక్షలు. బేరం కుదిర్చి వచ్చాం!" అన్నాడు అందులో ఓ వ్యక్తి.

గడ్డం వ్యక్తి అతని భుజం తట్టి, "నువ్వు సాధించు కొస్తావని నాకు తెలుసు. కస్టమ్స్ వాళ్ళకిగాని, పోలీసులకిగాని ఏమాత్రం అనుమానం రాకుండా జాగ్రత్తలు తీసుకున్నావా?" అన్నాడు.

అతను నవ్వి, "కొత్తగా చెప్తున్నావేమిటి? తెలిసినా మన జోలికి రాకుండా ఎవరెవర్ని పట్టుకోవాలో వాళ్ళ నందర్నీ పట్టుకున్నాం. రెండున్నర లక్షలు ఖర్చయ్యింది!" అన్నాడు.

"ఇంకో రెండున్నర ఖర్చయినా ఫరవాలేదు. రైడింగ్ జరక్కుండా చూసుకోవటం ముఖ్యం."

"మీ కోసం బిర్యానీ, చికెన్ రోస్టు, మసాలా జీడి పప్పు, బాటిల్స్ తెచ్చాం!"

గడ్డం వ్యక్తి ఆనందంతో చిన్నగా కేక పెట్టాడు.

ఆ తర్వాత పదినిమిషాల్లో డైనింగ్ టేబిల్సు ముందు చేరిపోయారంతా.

గడ్డం వ్యక్తి శివాకి, రవికి బిరియానీ తెచ్చి పెట్టాడు తినమని. శివా, రవి ముందు సున్నితంగా తిరస్కరించినా లోపలి ఆకలి, వాళ్ళ మొహమాటాన్ని అణిచేసింది.

శివా అడిగాడు. "దయచేసి మమ్మల్ని మా యిళ్ళకు పంపించరూ?" అని.

"ఓ, అలాగే! బోట్ వచ్చిందిగా. మా వాళ్ళని తోడిచ్చి పంపిస్తాను. మిమ్మల్ని పోర్టు దగ్గర సురక్షితంగా దిగబెట్టి వస్తారు. ముందివి తినండి" అన్నాడతను ఎంతో మర్యాదగా.

"మీ పేరు తెల్సుకోవచ్చునా?" అన్నాడు రవి మర్యాదగా.

"ఓ. అలాగే! నన్ను యూసుఫ్ అంటారు. మీకు పరిచయమయిన యూరోపియన్ పేరు ఫ్రెడిక్. ఇటలీ దేశస్థుడు. చాన్నాళ్ళుగా మాతో అరేబియన్ కంట్రీస్‌లో ఉంటున్నాడు" అన్నాడు యూసుఫ్.

రవి, శివా తలలూపారు.

"తక్కిన వాళ్ళనికూడా పరిచయం చేస్తాను, తర్వాత!" అన్నాడు యూసుఫ్.

"మీ భోజనాలయ్యాక మమ్మల్ని పంపే ఏర్పాటు."

"ఓ, తప్పకుండా చేస్తాను, తినండి...." అంటూ యూసుఫ్ వెళ్ళిపోయాడు.

రవి, శివా తినటాని కుపక్రమించారు.

"వీళ్ళు చాలా మంచివాళ్ళులా వున్నారు, కదూ!" అన్నాడు శివతో.

"నిజమే. కాని యిందాకా ఆ వచ్చినవాళ్ళు యూసుఫ్‌తో ఏదో రహస్యంగా మాట్లాడుకున్నారు, ఏమిటి చెప్మా అది?" అన్నాడు శివా.

"అవన్నీ మనకెందుకు. వాళ్ళ వ్యాపారం గురించి అనుకుంటాను! నాకు ఉర్దూ సరిగా రాదు. అయినా తగ్గు స్వరంలో మాట్లాడుకోవటంవల్ల సరిగ్గా వినిపించలేదు

కూడా. నా కర్థమయినంతవరకు వాళ్ళు వ్యాపారం గురించి మాట్లాడుతున్నారని మాత్రం ఖచ్చితంగా చెప్ప గలను!"

"సరే, వాళ్ళ సంగతి మనకెందుకు? మనల్ని రక్షించారు. తిండిపెట్టారు. ఓడంతా త్రిప్పిచూపించారు. మంచివాళ్ళే! వాళ్ళ వ్యక్తిగత విషయాలు మన కనవసరం!"

"పాపం, నారాయణ ఏమయిపోయాడో? ముగ్గురం ఒకే డైరెక్షన్‌లో ప్రయాణంచేసి వచ్చాం కదా! చెదిరి పోయినా సముద్రం వాలుగా మన ట్యూబులు కొట్టు కొచ్చినయ్యి, అలాగే నారాయణకూడా న్యాయంగా ఈ షిప్ దగ్గరకే చేరుకోవాలి. కాని చేరుకోలేదు. కొంపదీసి, అతని కేమయినా ప్రమాదం...."

7

నారాయణ చెవులు రిక్కించి విన్నాడు.

బోట్ యింజన్ శబ్దం, షిప్‌కి అవలివైపు నుంచి వినిపిస్తోంది.

అతని కాళ్ళమధ్య రబ్బరు ట్యూబును నొక్కిపట్టి వుంచాడు. గొలుసును పట్టుకునే, ట్యూబ్‌ని షిప్‌కి అటుపక్కకు జరుపుతూ అంచునుంచి తొంగిచూశాడు.

ఆరుగురు వ్యక్తులు తాటినిచ్చెనమీదుగా ఏవేవో ప్యాకెట్లు, సీసాలు పట్టుకుని షిప్‌మీది కెక్కుతున్నారు. వాళ్ళ చేతుల్లోవి ఏమిటో అతను తేలిగ్గానే గ్రహించ గలిగాడు.

అందరు నరరూప రాక్షసుల్లాగా ఉన్నారు. పోత రించిన ఎనుబోతుల్లా వున్నారు. అప్పటికే బాగా తాగి నట్టు, వాళ్ళు తాటినిచ్చెనమీద జారటాన్నిబట్టి

గ్రహించాడు.

ఈ షిప్పు వ్యవహారమేమిటో తేల్చుకునిగాని వెళ్ళ కూడదు—అనుకున్నాడు నారాయణ.

ఓ అరగంట తర్వాత నెమ్మదిగా గొలుసును పట్టుకుని యెగబ్రాకాడు నారాయణ. ఎక్కడా అలికిడిలేదు. ఎక్కడ్నుంచో బాటిల్సు శబ్దాలు, నవ్వులు, కేరింతలు వినిపించాయి. లోపలి గదుల్లోంచి వస్తున్న శబ్దాలుగా గుర్తించాడు నారాయణ. ఎవరైనా కాపలావున్నారేమోనని చూశాడు. ఎవరూ కనిపించలేదు.

ఈ సమయంలో పైకి యెక్కాలా వద్దా అని కొద్ది క్షణాలు ఆలోచించాడు. వాళ్ళందరూ భోజనాల్లో వున్నారని గ్రహించాడు. ఇదే మంచి అదనుగా అనిపించింది. వెంటనే షిప్ మీదికి ఎగబాకుతూ పావు గంట తర్వాత షిప్ అంచుకి చేరగలిగాడు.

అంతటా ప్రశాంతంగా వుంది. ఆ ప్రశాంత వాతావరణంలో నవ్వులు, తుళ్ళింతలు, బాటిల్ మూతలు తెరుస్తున్న చప్పుళ్ళు యివే స్పష్టంగా వినిపిస్తున్నాయి—దూరంగా వున్న గదుల్లోంచి అటువైపు మెల్లిగా అడుగులు వేస్తూ ముందు గదివద్దే చటుక్కున ఆగి విస్తుపోయి చూశాడు.

ఎదురుగా రవి, శివా లంచ్ తీసుకుంటున్నారు! కట్టిగా అరవబోయి, మళ్ళీ పరిస్థితి గుర్తొచ్చి "ఇష్!" అంటూ నోటితో చిన్న శబ్దం చేశాడు. వాళ్ళిద్దరూ ఒకే సారి తలలు తిప్పి నారాయణను చూశారు.

"అరె, నువ్వా? థాంక్ గాడ్! నీ గురించే యింత దాకా వర్రీ అయ్యాం. ఎలా వచ్చావు, ఏమిటి కథ?" ఇద్దరూ అమాంతం నారాయణను కౌగలించుకుని ప్రశ్నలతో ముంచెత్తేశారు

"ఆ విషయాలన్నీ తర్వాత. మీరిక్కడ బంధింపబడి లేరుకదా....!?"

"బంధింపబడటమా? భలేవాడివే! ఈ నౌక తాలూకు మనుషులు చాలా దయామయులు. మేమంటే చాలా అభిమానం చూపించటమే కాక తినటానికి తిండి పెడుతున్నారు. మమ్మల్ని రేవులో దింపే యేర్పాట్లు చేస్తున్నారు...."

"అక్కడే మీరు పప్పులో కాలేశారు. ఇది గల్ఫ్ కంట్రీస్ కి చెందిన నౌక—అవునా?"

"అవునయితే....?"

"తెలుసు కదా! ఈ నౌకద్వారా పెద్ద యెత్తున స్మగ్లింగ్ గూడ్స్ రవాణా అవుతున్నాయని నా ప్రగాఢ విశ్వాసం...."

"ఈ విషయంలో నువ్వు పొరబడ్డావు. ఈ నౌక ద్వారా అలాంటి రవాణా ఏం జరగటంలేదు."

"నా ఊహ కరెక్టే అయితే యిందాకా వచ్చిన సీమర్ బోట్ లో వచ్చినవాళ్ళు అరేబియన్స్. వాళ్ళు సిటీకి పోయి బేరం కుదుర్చుకుని వస్తున్నారు. వీళ్ళకు మధ్యవర్తులుంటారు. వాళ్ళు సరుకుతీసుకుని కేష్ ఇస్తారు. సరుకు అంచెలంచెలుగా చేతులు మారి వ్యాపారం క్షణాల్లో జరిగిపోతుంది...."

"ఎందుకలా అనుమానిస్తున్నా వీ నౌక గురించి?...."

"గతంలో యిలాంటి నౌకలద్వారా స్మగ్లింగ్ జరగటం మా నాన్నగారు చూశారు. ఇదే అరేబియన్ షిప్ యిదంటే యిదే కాదు—యిలాంటిదే మరొకటి! పొరపాటున రహస్యం బయటపెడితే చంపుతానని బెదిరిం

చారు. ఆయన ఆ షిప్ వెళ్ళిపోయేవరకు ఎవరికీ యీ సంగతి చెప్పలేదు...."

"కాని, యీ నౌకలోని యూసుఫ్, ఫ్రెడ్రిక్, అతని అనుచరులు అలాంటివారు కాదని ఖచ్చితంగా చెప్పగలను...."

"సరే, ఒక్క విషయం చెప్పండి. ఈ షిప్ అంతా తిరిగిచూశారా మీరు?!"

"ఆఁ! చూశాం."

"మీకు అనుమానించదగిన వస్తువులేం కనిపించలేదా?"

"ప్యాకేజి పెట్టెలలో ఆపిల్స్, ద్రాక్ష మాత్రం కనిపించాయి."

"ఆ పెట్టెల్లో ఆపిల్స్, ద్రాక్ష వున్నట్టు మీకెలా తెలుసు? మీరు తెరిచి చూశారా?"

"లేదు. పళ్ళవాసనబట్టి గ్రహించాం."

"నాకు ఆ పెట్టెలు ఒకసారి చూపిస్తారా?"

శివా, రవి యిబ్బందిగా చూశారు. "యూసుఫ్ అనుమతి లేకుండా అవి చూడటం మర్యాద కాదుగదా!" అన్నారు.

"ప్రస్తుతం వాళ్ళు మందుతో బిజీగా వున్నారు. మనం యేం చేస్తున్నామన్నదీ గమనించే స్థితిలో వుండరు."

"నువ్వెప్పుడు చూశావు?"

"వాళ్ళ బోటు వచ్చినప్పుడు నేను చూశాను. బాటిల్స్, పెక్ తీసుకొని రావటం గమనించాను."

"గుడ్! మంచి అబ్జర్వేషన్. మరి అప్పుడే వాళ్ళకు కనిపిస్తే నిన్ను మర్యాదగా యిక్కడికి చేర్చి వుండేవారు

కదా! అసలు పైకెలా వచ్చావు? తాటి నిచ్చెనల ద్వారా నేనా?"

"నో. గొలుసునుపట్టి ఎగబ్రాకి!"

రవికి, శివాకి నారాయణ అంతర్యం అర్థమయింది.

"ఓ.కే. పద చూద్దాం. యూసుఫ్ మన శ్రేయోభిలాషి. అతనికి తెలియకుండా మనం యీ విధంగా చూడటం మర్యాద కాదని మనసు పీకుతున్నా, నీ ఊహ కరెక్టు కాదని చెప్పటానికి చూపిస్తాం, పద!" అన్నారు వాళ్ళు.

ముందు రవి, శివా దారితీస్తుండగా నారాయణ వాళ్లననుసరించాడు.

రవి, శివా పేకేజి పెట్టెలున్న గదుల్లోకి నారాయణను తీసుకెళ్ళి "ఇదిగో, పెట్టెలు!" అన్నారు.

నారాయణ పెట్టెల దగ్గరకెళ్ళి చూశాడు. ఆపిల్ వాసన, ద్రాక్ష వాసన వస్తున్న మాట నిజమే!

నారాయణ అయిరన్ ఫాయిల్ సీలుని తెగ్గొట్టి పెట్టెను విడగొట్టాడు—ఓ యినప ఊచ సాయంతో పైన ఆపిల్సు పేర్చి వున్నాయి రెండు వరుసల్లో. వాటిని తొలగించగానే అడుగున సరికొత్త వీడియో కేసెట్ రికార్డర్సు, కలర్ టీవీలు, కెమెరాలు దర్శన మిచ్చాయి.

రవి, శివా నోళ్ళు తెరిచి నిల్చుండిపోయారు.

నారాయణ మరో పెట్టె సీలు అలాగే తెరిచాడు. అందులో పళ్ళ అడుగున టేప్ రికార్డర్సు స్టీరియో. టు-యిన్-వన్ సెట్సున్నాయి.

"తక్కిన పెట్టెలు కూడా యిలాంటివే. తెరవమంటారా?" అన్నాడు నారాయణ విజయగర్వంతో రవిని, శివాను చూస్తూ.

వాళ్ళు ఆశ్చర్యం నుంచి తేరుకుని, "నీ వాదన నిజమే! కాని, మనకు యీ స్మగ్లింగ్ విషయంలో తల దూర్చాల్సిన పనిలేదు. మనల్ని—అయ్ మీన్—మమ్మల్ని సురక్షితంగా ఒడ్డు చేరుస్తామని యూసుఫ్ మాటిచ్చాడు. మనకా్కవలసింది అంతవరకే. స్మగ్లర్స్‌ని పట్టుకోవటానికి కస్టమ్స్ వాళ్ళున్నారు. ప్రత్యేకమైన డిపార్టుమెంటుంది. మనకెందుకొచ్చిన న్యూసెన్సు? దారితప్పి సముద్రంమీదికొచ్చినందుకు లెంపలేసుకుని, యూసుఫ్ సహాయంతో రేవు చేరటం మంచిది! మనం లోక రక్షణకు కంకణం కట్టుకున్నామా?" అన్నారు.

వాళ్ళ మాటలు పూర్తి కానేలేదు—వెనక నుంచి "వారేవా!" అంటూ చప్పట్లు వినిపించాయి.

అందరు దిగ్గున చూశారు.

యూసుఫ్! చేతిలో నల్లని రివాల్వర్ నిగనిగా మెరుస్తోంది!

8

"వెరిగుడ్ డిస్కవరీ! నువ్వెవరో తెలీదు గాని, చక్కటి డిటెక్టివ్‌వని ఒప్పుకుంటున్నాను మిస్టర్!.... కదలొద్దు. నిర్దాక్షిణ్యంగా కాల్చేస్తాను!" అన్నాడు యూసుఫ్ రివాల్వర్ సూటిగా నారాయణకు గురి చేసి.

ముగ్గురు కొద్ది నిమిషాలవరకు యేమీ మాట్లాడలేకపోయారు. రవి, శివా నారాయణవైపు జాలిగా చూశారు. చేతులారా నెత్తికి తీసుకొచ్చినందుకు లోపల కోపంగా వున్నా, యూసుఫ్ అతన్ని ప్రాణాలతో వదలడని అర్థమయిపోయింది వాళ్ళకు.

యూసుఫ్ సేఫ్టీ కాచ్ తప్పించాడు.

"వాట్ యంగ్మాన్? ఇక నేనా మీ తప్పిపోయిన

స్నేహితుడు? వెల్, పర్మెనెంటుగా తప్పిస్తాను!"
అంటూ ట్రిగర్ మీద వేలుంచాడు.

అయితే అంతలోనే వూహించని అద్భుతం జరిగి పోయింది. నారాయణ మెరుపువేగంతో కిందికి ఒంగి, యినప వూచను అందుకున్నాడు. సరిగ్గా అదే క్షణంలో యూసుఫ్ రివాల్వర్ ప్రయోగించాడు. గుండు వెనక గోడకి తగిలి టప్పుమని నేలమీద పడింది.

ఉత్తర క్షణంలో నారాయణ ఇనపవూచను యూసుఫ్ చేతికేసి కొట్టాడు గట్టిగా.

రివాల్వర్ ఎగిరి అవతల పడింది.

యూసుఫ్ కోపంగా అరిచి ఒక్కసారిగా నారాయణమీదికి విరుచుకుపడ్డాడు.

అయితే యీసారి శివా, రవి చేతులు ముడుచుకుని కూచోలేదు. యూసుఫ్ నారాయణమీదికి దూసుకు పోయేంతలో అతని కాళ్ళకు కాళ్ళు అడ్డం పెట్టారు.

యూసుఫ్ దబ్బున కింద పడిపోయాడు. ఈలోపల శివా కిందపడ్డ వూచతో అతని తలమీద బలంగా మోదాడు.

అయితే యింతలోనే ఫ్రెడిక్, తక్కిన ఆరుగురు అనుచరులు ఆ గదిలోకి పరుగెత్తుకుని వచ్చారు. రివాల్వర్ శబ్దం వాళ్ళకు వినిపించింది.

ఫ్రెడిక్ చేతిలో రివాల్వర్ వుంది.

నారాయణ యూసుఫ్ రివాల్వర్‌ని చేతుల్లోకి తీసుకున్నాడు. అతనికి హైస్కూల్లో గన్ షూటింగ్ నేర్పారు. అది ఇప్పుడు అక్కరకొచ్చింది.

ఫ్రెడిక్ చేతికి గురి చూసి కాల్చాడు. ఓ గుండు వ్యర్థమై పోయింది. వెంటనే మరొకటి కాల్చాడు.

ఫ్రెడ్రిక్ సేఫ్టీ కాచ్ తప్పించటం ఆలస్యమయింది. మణికట్టు దగ్గర తగిలింది గుండు.

రివాల్వర్ చేతిలోంచి కిందికి జారిపోయింది.

ఆ స్ప్లిట్ సెకండ్‌ని శివా బాగా ఉపయోగించు కున్నాడు. అతని రివాల్వర్ చేజిక్కించుకున్నారు.

శివా, నారాయణ రెండు రివాల్వర్స్‌ని అరుగురు అనుచరులకి గురిపెట్టారు.

"మమ్మల్ని పట్టుకోవాలనే ప్రయత్నం మానెయ్యండి—కాల్చటానికి వెనుతియ్యం" అన్నాడు నారాయణ స్వరం పెంచి.

ఫ్రెడ్రిక్‌తో బాటు తక్కిన అరుగురు వ్యక్తులు శిలా ప్రతిమల్లా నిల్చుండిపోయారు.

శివా కనుసైగతో రవి పెద్ద మోకు తీసుకొచ్చాడు. ఫ్రెడ్రిక్‌తోబాటు అందర్నీ తాడుతో బంధించటానికి ఫ్రెడ్రిక్‌ని సమీపించాడు.

శివా, నారాయణ రివాల్వర్స్‌తో వాళ్ళను కవర్ చేస్తున్నారు.

ఫ్రెడ్రిక్ తనని సమీపించిన రవిని చటుక్కున వాటేసుకుని, అతన్ని తన ముందు రక్షణ కవచంలా పెట్టుకున్నాడు. ఆ క్షణంలో ఫ్రెడ్రిక్ అనుచరులు అతని వెనుక—క్యూలో నుంచున్నట్టు నుంచున్నారు!

శివా గాని, నారాయణ గాని రివాల్వర్ ప్రయోగిస్తే ముందుగా రవి మరణించటం తథ్యం!

ఫ్రెడ్రిక్ చాలెంజింగ్‌గా నవ్వి "ఇప్పుడు కాల్చండి, మీ ఫ్రెండు చచ్చాకగాని మేం చావం!" అన్నాడు.

శివా, నారాయణ ఆలోచనతో కొట్టామిట్టాడు తుండగా ఫ్రెడ్రిక్ తన అనుచరులతో ఒక్కో అడుగే

వెనక్కి వేస్తూ తాటి నిచ్చెన వరకు జరిగాడు. అతని వెనకే తక్కిన ఆరుగురూ జరిగారు. వాళ్ళ ముందు రక్షణగా రవి!

ఫ్రెడిక్ అనుచరులు ఒక్కొక్కరు తాటినిచ్చెన మీదుగా కిందికి మెరుపు వేగంతో దిగి, షిప్‌తో అనుసంధించి వున్న బోట్ మీదికి వురికారు.

వాళ్ళందరూ బోటులోకి చేరపోతే యిక వాళ్ళను పట్టుకోవటం అసాధ్యం!

బోట్ స్టార్టు చేసి పారిపోతారు!

శివా వెంటనే బోట్‌లోకి ఉరుకుతున్న అనుచరుల వైపు గురిచూసి కాల్చాడు ఒకడు కూలిపోయాడు. రవి ఫ్రెడిక్ నిచ్చెన దిగుతుండగా మెరుపు వేగంతో షిప్‌లోకి ఎగబ్రాకాడు.

అయితే ఎవరూ ఊహించని విధంగా ఓ అనుచరుడు బోట్ లోపల దాచిన గన్‌తో బయటికొచ్చాడు. ఎదురు కాల్పులు సాగించాడు.

ఇంతలో ఫ్రెడిక్‌ను నారాయణ గురిచూసి కాల్చాడు. అతను దబ్బున నీళ్ళలో పడిపోయాడు.

గన్ నుంచి వచ్చే గుళ్ళనుంచి తప్పించుకోవటం శివాకు నారాయణకు అనువుగా వుంది. కాని శివా నారాయణల గుళ్ళనుంచి బోట్‌లోని వాళ్ళకు రక్షణ లేకపోవటంతో మరో యిద్దరు గుళ్ళదెబ్బ తిని సముద్రంలో పడిపోయారు.

ముగ్గురు అనుచరులు మిగిలారు! ఇంతలో బోటు స్టార్టు చేసిన శబ్దం వినిపించింది. అంటే వాళ్ళ దగ్గర తుపాకీ గుళ్ళు ఖర్చయిపోయాయన్నమాట!

అయితే అప్పటికి శివా, నారాయణల దగ్గర వున్న రివాల్వర్లలోని గుళ్ళన్నీ ఖర్చయిపోయాయి. లోపల

గుళ్ళు వున్నాయేమోనని వెతకటానికి వెళ్ళిన రవి రక్తహస్తాలతో తిరిగి శివా, నారాయణ దగ్గరకు వచ్చాడు.

ఆ ముగ్గుర్నీ పారిపోనివ్వకూడదు. కాని ఎలా? వాళ్ళు బోట్ లో తప్పించుకుపోతున్నారు.

నిస్సహాయంగా బోట్ వైపు చూశారు స్నేహితులిద్దరు.

బోట్ అటు యిటు వేగంగా వురుకుతోంది. స్నేహితులు ముగ్గురు ఆశ్చర్యంగా చూశారు. బోట్ మెల్ల మెల్లగా సముద్రంలోకి మునిగిపోతోంది. అంటే....? కాల్పులు జరిపినప్పుడు దానికి రంధ్రాలుపడి నీరు బోట్ లోనికి యధేచ్ఛగా ప్రవహిస్తుండటంవల్ల అది నీటితో బరువెక్కి మునిగిపోతోంది.

అయితే ప్రమాదాన్ని శంకించిన ముగ్గురు అనుచరులు బోట్ ఉపరితలంమీద అటు యిటు కాసేపు పరుగులు పెట్టారు. బోట్ లోపల్నుంచి రబ్బరు ట్యూబులు తెచ్చుకోవటానిక్కూడా వాళ్ళకు సమయం చిక్కివుండదు!

ఒకరొకరుగా సముద్రంలోకి ఉరికేశారు! వాళ్ళు కొంతదూరం ఈతకొట్టడం కనిపించింది. తర్వాత వాళ్ళు కనిపించలేదు!

9

"ఇప్పుడు మనం తీరం చేరేదెలా? తీరం నుంచి చాలా దూరంగా లాండయ్యింది షిప్! ఇదిక్కడున్నట్టు పోర్టు అధికారులకి తెలీదు. తెలిసినవాళ్ళు యీ స్మగ్లర్స్ తో చేతులు కలిపిన పార్ట్నర్స్...." అని శివా అంటుండగానే, దూరంగా ఏదో బోట్ వస్తున్న శబ్దం వినిపించింది.

అప్పటికి కనుచీకటి పడింది. బోట్ హెడ్ లైటు

కనిపిస్తోంది.

నారాయణ ఆనందంగా అరిచాడు. "ఏదో బోట్ వస్తోంది దాని దృష్టి నాకర్షించాలి!" అంటూ ఎర్ర జెండా తీసి పైకెత్తి పట్టుకున్నాడు. "ట్రయిన్స్‌లో గార్డు ఉపయోగించే జండాలు ఈ షిప్ వాళ్లెందుకు అట్టిపెట్టుకున్నారో తెలీదుగాని, సమయానికి బాగా ఉపయోగపడ్డాయి!" అన్నాడు.

"నారాయణా, కొంపతీసి ఆ బోట్ వీళ్ళు చేతులు కలిపిన పార్ట్నర్స్‌ది కాదుగదా...." అన్నాడు రవి సంశయంగా.

ముగ్గురి ఆనందం ఆవిరైపోయింది.

అప్పటికే బోట్ దగ్గరయ్యింది. వాళ్ళు నారాయణ సిగ్నల్ గుర్తించారనటానికి ఋజువుగా బోట్ సరాసరి షిప్‌వైపే దూసుకొస్తోంది.

ఇంతలో వెనక చప్పుడు కావటంతో చటుక్కున తలలు తిప్పిచూశారు ముగ్గురు!

మునిగిపోయారనుకున్న ముగ్గురు అనుచరులు నారాయణ ఉపయోగించిన గొలుసు సహాయంతో షిప్ మీదికి ప్రాకి వచ్చేశారు. వాళ్ళు మునిగి చనిపోయారని అశ్రద్ధ చేయటం పొరపాటయిపోయింది. వాళ్ళు ముగ్గురు బలాఢ్యులైన వ్యక్తులు. వాళ్ళముందు తాము ముగ్గురు ఉత్త అర్భకులు. వాళ్ళ చేతుల్లో చావు తప్పదని అర్థమయిపోయింది.

ఆ ముగ్గురు అనుచరులు గాలికంటే వేగంగా వాళ్ళ మీదికి దూసుకొచ్చారు.

స్నేహితులు ముగ్గుర్లోను చావు తెగింపు వచ్చేసింది. యూసుఫ్‌ని కొట్టిన ఇనప ఊచ, కింద సిద్ధంగా వుంది! దాన్ని రవి అందుకుని ముందుకి ఉరికివచ్చిన అనుచరుల

కాళ్ళకు అడ్డంగా కొట్టాడు.

వాళ్ళ మోకాటి చిప్పలు పగిలాయో, యెముకలు చిట్లయో గాని అమాంతం నేలమీద బోర్ల బొక్కలా పడి పోయారు..

శివా, నారాయణ అంతక్రితం రవి ఫ్రెడ్రిక్ ని, అతని అనుచరుల్ని బంధించబోయి విఫలమయిన మోకును సద్వినియోగం చేసుకున్నారు. మదపుటేనుగుల్ని బంధించినట్టు ఒకరి కాళ్ళకు మరొకరి కాళ్ళు పెనవేసి చకచక కట్టేశారు.

సరిగ్గా అదే సమయానికి తాటి నిచ్చెన మీదుగా కొందరు వ్యక్తులు షిప్ మీదికి వచ్చేశారు.

ముందుగా కనిపించిన వ్యక్తిని చూసి నారాయణ ఆనందంగా అరిచాడు "నాన్నా!" అంటూ.

—:అ యి పో యి ం ది:—